

rede i dagspressen kunnet konstateres, at der nu på grund af lovforslaget bliver foretaget meget betydelige replaceringer i realaktiver. Replaceringer, der uundgåeligt — i hvert tilfælde på kort sigt — vil kunne påvirke obligationsrenten i opadgående retning og dermed forøge arbejdsløsheden.

Lovforslaget vil i realiteten kun indebære en kontroludvidelse for kontrollens egen skyld. Hertil kommer, at lovforslaget er presset så hurtigt igennem udvalget, at en række ændringsforslag, og i et vist omfang selve loven, ikke er blevet tilstrækkeligt gennemarbejdet af de oplysningspligtiges interesseorganisationer.

Lovforslaget må sammenfattende betegnes som et panikagtigt politisk illusionsnummer, som skal benyttes som røgslør over den voldsomme indkomstskattebelastning, som først og fremmest socialdemokratiet har ansvaret for, og som har ført til, at Danmark i dag har verdens højeste skattetryk.

Lovforslaget er alene et udtryk for, at vort samfund økonomisk er sygt, og ministeren for skatter og afgifters beskatningsmæssige redningsaktion vil blot forøge omkostningsniveauet på samme måde, som vore forfædre ofrede dyr og mennesker for at få noget mere sol eller mere afgrøde.

Skattedirektør Erik Petersen fra Århus kommune har på en udmærket måde gjort rede for overbeskatningen i en række artikler, og mindretallet skal citere dele af en enkelt artikel i Jyllands-Posten:

„Lad mig begynde — ud fra et skatteadministrativt synspunkt — med at foretage en lille analogislutning fra det blodtryk, vi mennesker nu engang er udstyret med, og til det skattetryk, vi nu engang også er tvunget til at leve med. Blodtrykket er som bekendt en udmærket føler for, hvorvidt man har det mere eller mindre godt rent helbredsmæssigt, for så vidt som et højt blodtryk aldrig er af det gode“, starter skattedirektør Erik Petersen.

„Skattetrykket har det i princippet nogenlunde som blodtrykket. Hvis det bliver for højt, begynder borgerne at reagere herpå, og reaktionen er at ligne med og kan ligefrem iagttages som naturlovs eksistens.“

„Jeg har tidligere sagt“, fortsatte skattedirektøren, „ud fra en skatteundragelsesvurdering, at med den overbeskatning, den direkte indkomstskat i øjeblikket er udsat

for, kunne man ved en skatteomlægning sænke indkomstskatten og dermed medvirke til en mulig højnelse af borgernes skattemoral, men det er jo i sidste ende et politisk spørgsmål, hvorledes man i så fald vil omlægge den direkte indkomstskat.“

Lovforslaget vil simpelt hen ikke løse problemet, men blot flytte det. Resultatet er et spild af værdifulde samfundsressourcer samt endnu en bevægelse henimod et samfund, som fremskridtspartiet tager skarpt afstand fra.

Et andet mindretal (det konservative folkepartis medlem af udvalget) finder, at en lov som den foreslåede er nødvendig under henvisning til resultatet af de foretagne stikprøveundersøgelser vedrørende indestående og rentetilskrivninger i banker og sparekasser.

Mindretallet finder, at tiden til udvalgsdrøftelser har været så knap, at der stadig består usikkerhed om nogle af de foreslåede bestemmelser. Dette gælder bemyndigelsen til ministeren om fastsættelse af en mindstegrænse for beløb, der skal indberettes (som kan modvirke lovforslagets hovedsigte) og udformningen af regler for konfiskering af konti i de tilfælde, hvor der ikke foreligger skatteunddragelse eller forsøg herpå.

Mindretallet indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag under forudsætning af, at der under lovforslagets fortsatte behandling ikke fremkommer oplysninger, der bestyrker disse betænkeligheder.

Et tredje mindretal (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet tiltrådte ændringsforslag.

Ændringsforslag.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Glensgård (FP), Kirsten Jacobsen (FP) og Ove Jensen (FP)):

Til titlen.

1) Undertitlen affattes således:

„(Kontrol med renteindtægter i pengeinstitutter m.v. og med obligationsrenter m.v.).“